

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET
HETILAPJA – IV. ÉVFOLYAM – 17. SZÁM, 2011. ÁPR. 24.

Kedves Testvérek!

Talán már valamennyien láttunk egy-két filmet arról, hogy hogyan is vonultak be a győztes hadvezérek egy-egy városba. A hadvezérek, akik valószínűleg nemcsak a hadiszerecsé miatt győztek, hanem talán tudásuk is hozzájárult a sikerhez, lovon, díszes ruhában vonultak be, általában Rómába. Azonban a testüket borító vért fel is hívja a figyelmet arra, hogy bizony ők is sebezhetőek. Az ünneplés az

Krisztus pompája más, és nem is igazán érthető első ránézésre. De valójában mindig is ilyen volt. Egyszerű, pompamentes, de örökkévaló. Gondoljunk csak vissza a karácsonyi történetre, hol is született meg Krisztus: egy egyszerű istállóban. A díszesebb házakból kizárták. Ma viszont nézzük meg: azoknak a házaknak ma már az alapja sincs meg, ott viszont, ahol Krisztus megszületett, bár akkor még csak egy istálló volt, ma

„Amikor közeledtek Jeruzsálemhez, és Betfagéba, az Olajfák hegyéhez értek, Jézus elküldött két tanítványt, és ezt mondta nekik: „Menjetek az elöttetek fekvő faluba, és ott mindjárt találtok egy megkötött szamarat a csikójával együtt: oldjátok el, és vezessétek hozzám. Ha valaki szól nektek valamit, mondjátok meg, hogy az Úrnak van szüksége rájuk, és azonnal elengedi azokat.” Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék a próféta mondása: „Mondjátok meg Sion leányának: Íme, királyod jön hozzád, szelíden és szamáron ülve, igavonó állat csikóján.” A tanítványok elmentek, és úgy cselekedtek, ahogy Jézus parancsolta nekik: odavezették a szamarat a csikójával együtt, ráterítették felsőruhájukat, Jézus pedig ráült. A sokaság legnagyobb része az útra terítette felsőruháját, mások ágakat vagdaltak a fákról, és az útra szórták. Az előtte és utána menő sokaság pedig ezt kiáltotta: „Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban.”

Mt 21:1-9

ő esetükben nem szól többnek, mint a pillanat - egyébként felemelő - dicsőségének. De éppen ezek a momentumok arra is figyelmeztették a hadvezéretet és az ünneplőket is, hogy lehet, hogy legközelebb az ő legyőzésüket fogják ünnepelni. Fényesek és pompások voltak mindig is ezek a diadalmenetek, de igazából csak elfedték, hogy az ott ünnepeelt is csak mulandó.

már hatalmas katedrális hirdeti, hogy azt, akit a világ nem fogadott be, Isten mégis örökkévalósággal és örök dicsőséggel ajándékozta meg. Lehet mondani, hogy ez csak épület, de mégis jól mutatja a kontrasztot. És Krisztusnak az egész szolgálata sem a földi pompáról szólt. Életét, szolgálatát viszont sikerek és áldások kísérték végig. Nem hiszem, hogy például a feltámasztott Lázárnak

eszébe jutott volna Krisztus szegényes ruházatát számon kérni, de még lehetne sorolni a példákat. A győzelem viszont nem maradt el, mert az nem földi volt, hanem mennyei.

És éppen így van a virágvasárnappal is. Lehet, hogy gyalog kellett volna Krisztusnak bevonulnia Jeruzsálembe, ha nem tudott volna a tanítványaival szereztetni egy egyszerű szamarat. De ez is nagy kérdés a ma egyháza, és főleg egyháztagja számára. Ha tudom, hogy valamire azért van szükség, hogy az Úr ügyét szolgálja, odaadom-e? És most nem is elsősorban anyagi dolgokra gondolok. Leginkább a szívre. Arra van az Úrnak igazán szüksége. Itt sem a szamar volt a lényeg, hanem, hogy bevonulhasson Jeruzsálembe. Jézusnak lehetősége lett volna teremteni közlekedési alkalmatosságot, lehetősége lett volna anygálok légiójának élén bevonulnia, de mégsem tette. Ő az emberit is igénybe akarta venni, még akkor is, ha nem volt előkelő, még akkor is, ha nagyon egyszerű volt. Még emberileg is lett volna lehetősége akár lovat is szereznie, mégsem tette. Már itt megkezdődött a megálázkodása, aminek a végén nem más állt, mint a golgotai kereszt. A golgotai kereszt nélkül természetesen nincs üres sír sem, de ez majd később lesz. Előbb el kell jönnie a nagyhétnek. De ez a hét Krisztus számára szenvedésekkel lesz tele.

Ez volt a prófécia, így kellett történnie. A bibliai igazság nem tűrt, és ma sem tűr emberi kiigazítást. El lehet talán gondolkodni, bár értelme nincs: a mindenség királya számárháton? Lehetsé-

ges ez? De ez is a hit része: elfogadom azt, amit Isten tervezett. Nem én találok ki az utat, nem én tervezem meg a hogyan, hanem Istenre bízom ezeket a komoly kérdéseket. Isten útjai nem emberi utak, nem arra vezetnek, amerre az emberi logika megkívánja. Ennek az elfogadása már önmagában is meghaladja az ember erejét, képességét, és el lehet mondani, hogy csak Isten Szent Lelke tehet rá késszé.

Jézus bevonulása más szempontból is rendhagyó volt. Ez a bevonulás csata előtt történt. Jézus lelki szemeivel már nyilván látta a szenvedést, melyet ki kell majd állnia. És látta a lelkeket is. A bevonuló hadvezérek ünneplése mindig egy kicsit hízelgés is. Itt azonban erről még csak nem is lehet szó. A nép tudja, hogy a Mesternek vannak követői, azt is tudják, hogy nem kevesen vannak. De azt is tudja, hogy semmilyen katonai hatalom nem áll mögötte, mint ahogyan ismeri azt a katonai hatalmat, mely éppen megszállva tartja a Szent Földet. Az elvárás Krisztussal szemben érdekesen fogalmazódik meg: egyrészt látják, tudják, hogy nem e világból való hatalommal rendelkezik, mégis elvárnák tőle a testi felszabadítást. És itt van egy nagy kérdés: nekem mi ma az egyházzal szembeni elvárásom legfontosabb része? Egyáltalán érdekel-e, hogy az egyház Ura legyőzte az én legfőbb ellenségemet is, mármint a halált, vagy csak egy emberi szervezetet vagyok képes benne meglátni? Ha emberi szervezetet látok benne, az is sok, hiszen a nemzetet, sőt az emberiséget is nem egyszer az egyház tartotta meg a végromlás-

tól. Sokszor az egyház struktúrája volt az, ami megújította, sőt néhol megreemtette a közigazgatást, az oktatást, az egészségügy alapjait. Ez mind nem kevés, és nem is volt sokszor egyszerű. Mégis, ha itt megállok, és ezeket ugyan elfogadom, de tovább lépni nem akarok, akkor nagyon nyomorult vagyok. Mert ez olyan, mintha a sötét erdőben látnám a fényt, de valamiért már nem akarnék közelemben a biztonságba, melegedni.

Az akkoriak is így voltak velem. Látták, vagy legalábbis hallották Krisztus csodáit. De ennyi. Kellett volna az ingyen kenyér (milyen jó is volt a manna a pusztában), de tovább egy lépést sem. Az sem érdekelte őket, hogy Krisztus éppen számárháton vonul be. Talán úgy gondolták, ezzel is el akarja magát hátrálni a rómaiaktól. Nem voltak képesek észrevenni, hogy a csata egy másik dimenzióban lesz megvívva, és ez csak a díszlet.

Mint ahogy nem akarták észrevenni a valódi ellenséget sem. Az nem a római katona volt, hanem más. Belső. A bűn, az elesettség. Ezek ellen földi fegyverrel nem lehet küzdeni. Másként kell,

és éppen ezért is nagyon indokolt volt Krisztus ily módon történet bevonulása. Természetesen ma sem lenne egy hadvezér népszerű, ha számárháton lovagolna be, főleg a csata előtt. Azonban fölvetődik a kérdés: a ma keresztyéne megértené-e Krisztus cselekedetét, vagy emberi módon akarná értelmezni? De minden ünneppel kapcsolatban alapkérdés: emberi, csak emberi, vagy üdvörténeti szempontból nézem-e az ünnep gondolatkörét? Ez, így, virágvasárnapon, különösen is aktuális. Mert, ha az akkori Jeruzsálem lakóihoz hasonlóan csak emberi elvárásaim vannak, akkor nagypénteken én is csak azt fogom kiáltani, feszítsd meg. De ha képes vagyok túlnézni és túllátni ezen, akkor valami más is felsejlik. Az örökkévaló, a valódi győzelem, amit Isten csak Krisztus által ad meg.

Kérjük Isten Szent Lelkét, hogy lássuk meg az ünnep valódi üzenetét, és az jusson el szíveinkig.

Ámen!

(Elhangzott 2011. április 17-én.

Éles György prédikációját a gyülekezet gondnoka olvasta fel.)

MAGYAROK XXI.

- SCHMITT PÁL ÁLLAMFŐ
LÁTOGATÁSA PRÁGÁBAN

Róma, az Egyesült Államok, valamint az összes balkáni ország után **Prágába is ellátogatott Schmitt Pál magyar köztársasági elnök.** A „**Magyarok XXI.**” konferenciasorozat kapcsán kétnapos látogatásra érkező köztársasági elnök és felesége, Schmittné Makray Katalin,

valamint az elnök úr kísérete **nagycsütörtökön a nagykövetségen találkozott a csehországi magyar szervezetek képviselőivel.**

Kiss Antal nemzetpolitikai főtanácsadó rövid köszöntőjét követően Schmitt Pál üdvözölte a megjelenteket – felvázolta csehországi látogatásának főbb pontjait, a cseh államfő, Václav Klaus és a szenátus barátságos fogadtatását, majd méltatta a határon túli magyarok tevé-

*Várakozás Schmitt Pál
magyar köztársasági elnökre*

Az államfő köszönti a prágai magyar szervezetek képviselőit

kenységét és hangsúlyozta a kölcsönös kapcsolattartás fontosságát. „A héten elfogadott alaptörvény egyszerre nemzeti és európai”, jellemezte röviden a „formális, a magyarság számára mégis nagyon fontos”, **húsvét hétfőn aláírandó alaptörvényt**, amely egységet teremt az anyaországi és a határon túli magyarokkal. „...ez a legkevesebb, amit Magyarország a 2004. december 5-i népszavazást követően megtehet a határon túli magyarokért, még ha sokan kritizálják is. A győzelem ellen nincs érv, és a vereség ellen nincs kifogás.” – idéz-

te az angol mondást, utalva a FIDESZ kétharmados, alkotmányozást lehetővé tevő győzelmére.

Az államfő beszédét követően a **küldöttség meghallgatta a CsMMSz, az Együttélés politikai mozgalom, gyülekezetünk, valamint az AED és a brünni KAFEDIK beszámolóját**. Rákóczi Anna CsMMSz-elnök a szervezet tevékenységeinek bemutatása mellett említést tett a csehországi nemzetiségi szervezetek támogatási rendszerének hiányosságairól, a csehországi magyarság kárpátmedencei magyar fórumokat tekintve kirekesztett helyzetéről – kérve a köztársasági elnököt az ügyben való közbenjárásért. Hasonló problémákat fogalmazott meg beszámolójában Kocsis László Attila, az Együttélés Politikai Mozgalom Magyar tagozatának elnöke is, aki „a csehországi magyarság szervezetei közötti együttműködés fejlesztése, a határon túli magyarság érdekeinek védelme érdekében végzett tevékenysége elismeréseként” a múlt héten vette át a Magyar Köztársaság Érdemrend Lovagkeresztjét.

„Komolyabb párbeszédre, közös tervekre, víziókra és belső megújulásra, megfiatalodásra van szüksége az itteni magyarságnak.” – kicsit közvetlenebb, kritikusabb, de a csehországi magyar szervezetek legégetőbb – az utánpótlás teljes hiányának – problémájára tekintve **realisztikusabb hangnemet ütött meg gyülekezetünk lelkészének beszámolója**, aki a „Ne hagyjátok a templomot. A templomot és az iskolát!” Reményik-idézzel köszönte meg a figyelmet.

A beszámolók közül Pathó Gábor AED-

elnöké volt a legvelősebb – formalitásokat kerülő, mégis közvetlen hangnemű beszámoló, amely meg is neveltette a hallgatóságot.

„*Nem kisebbségben, hanem közösségben gondolkozunk...*”, reagált Schmitt Pál a beszámolókból elhangzottakra – rámutatva a tényre, hogy manapság már nem kell, hogy határ legyen magyar és magyar között – a modern technológiák lehetővé teszik, hogy **tartózkodási helytől függetlenül is egy nagy magyar közösséghez tartozunk. Ezzel a lehetőséggel élnie kell a határon túli és szórványban gyakran iskola és templom nélkül élő magyarságnak.**

A magyar államfő ígéretet tett arra, hogy otthon tolmácsolja a helyi szervezetek kéréseit. „*Lassan változik, de változni látszik a hangulat – látni a fényt az alagút végén*”, jegyezte meg Schmitt Pál Esterházy János személyisége kapcsán. **Esterházy János neve a konferencia során többször is felmerült.** (A találkozó előtt Schmitt Pál megkoszorúzta a Prága 5 - Motol-i köztemetőben található kommunista áldozatok emlékművét. Ebben a sírban nyugszik a szlovákiai magyarság egyik kimagasló példaképe, Esterházy János is.)

Majd az államfő a magyar állampolgárság felvételére biztatta a jelenlévőket, és reményét fejezte ki a cseh és szlovák álláspont változásával kapcsolatban.

A konferencia hivatalos része a himnusz eléneklésével fejeződött be, majd kötetlenebb beszélgetésekkel, interjúk, fényképek készítésével fejeződött be. A nagykövetség által szolgáltatott infor-

mációk szerint, **látogatásának második napján Schmitt Pál ellátogatott a gyülekezetünk által is rendszeresen látogatott Libiš-be,** ahol megtekintette a cseh nyelvű igehelyek közt egy magyar nyelvűvel is ékesített helyi csehtestvér kistemplomot, és megkoszorúzta az ott nyugvó, a Csehtestvér Egyház működésének 1780-as évekbeli újraindításában kulcsszerepet játszó magyar reformátorok sírjait.

–paulus–

*Éles György lelkipásztor
beszámolója*

Kötetlen beszélgetés Schmitt Pál államfővel

„MINDENKI SZÁMÍT!”

Kedves csehországi Magyar!

A napokban fejeződött be a csehországi népszámlálás, melynek eredménye az itt élő magyar közösség helyzetére is hatással lesz. **Mivel a csehországi magyarok nagy része felvidéki származású, és szlovákiai állandó lakhellyel rendelkezik, rendkívül fontos, hogy figyelmet szenteljünk a Szlovákiában május 21-től június 6-ig zajló népszámlálásnak is.**

Az idén először nyílik lehetőség arra, hogy a népszámlálási kérdőívet elektronikus úton is kitölthessük (**május 29-ig!**), és így senki se maradjon le erről a fontos eseményről.

Mindehhez egy azonosítóra van szükség, melyet a belépési jelszóval az otthonokba május elején ellátogató népszámlálási biztos mindenkinek átad, aki azt közvetlenül, vagy felvidéki hozzátartozói révén közvetetten igényli.

Ne hagyjuk cserben a szülőföldünkön élő magyarságot! Éljük jogunkkal, hogy ne csorbuljanak tovább az otthoni magyarság természetes, anyanyelv-használati jogai.

Kérjük, tegyen meg mindent, hogy ez az információ minden Csehországban élő, szlovákiai állandó lakhellyel rendelkező magyar emberhez eljusson, mert...

...MINDENKI SZÁMÍT!

Köszönettel
a csehországi magyar szervezetek

További információk: www.nepszamlalas2011.sk

...MERT NEM MINDEGY!

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet (IT):

Vasárnap 17.00 órától. (Prága 1, Klimentská 18, 3. em. gyülekezeti terem.) Az IT idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Úrvacsora:

Bibliaóra: Havonta egyszer istentisztelet helyett; a következő bibliaóra időpontját és témáját lapunk következő számaiban pontosítjuk.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkésznel lehet.

Házi IT, házi úrvacsora, lelkigondozói

beszélgetés: a gyülekezet lelkészével egyeztetendő.

A lelkész elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylisy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: kedden 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Prága 2, Vocelova 3)

Pilzen, Teplice: A következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn: A következő istentiszteletre **május 7-én 14.00** órai kezdettel kerül sor. Cím: Radlická 8 („Krokodilos ház”)

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Kórustagok figyelem! A MilleDomi kóruspróbáira **ezentúl kedden kerül sor, szokott helyen és időben.**

PROGRAMAJÁNLÓ

– A PMKK szeretettel hív mindenkit a „**Mladí ladí jazz**“ **fesztivál keretén belül megrendezendő THEA SOTI QUARTET koncertjére.**

A koncertre **április 28-án**, 20.00-tól kerül sor a JAZZDOCK-ban (Janáčkovo nábřeží 2, Praha 5).

– „**Útibeszámoló - Berlinről, a németekről és a multikulturól**” címmel tart előadást az AED **április 29-én**, 19.00-tól, a PMKK nagytermében.

ÉN VAGYOK
A FELTÁMADÁS
ÉS AZ ÉLET.
AKI HISZ BENNEM,
HA MEGHAL IS ÉL.

JÁNOS EV. 11,25

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓI GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Dienes Kornélia, Hlavács Pál, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ704000000007190131205, BIC (=SWIFT) SOLACZPP